

**Prepis
zvukovej nahrávky**

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenatej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie
reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť
drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu
zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Dovoľujeme si Vás informovať, že z dôvodu technickej chyby špecializovaného softvéru na zabezpečenie automaticky generovaného prepisu zvukovej nahrávky, zaznamenatej počas 8. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky, je táto časť prepisu bodu zasadnutia vcelku bez rozdelenia na jednotlivých rečníkov.

A pokračujeme posledným bodom a to je stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k verbálnym útokom na sudcov. Je to bod, ktorý som, myslím, pred rokom sa rozhodla, že budem ho zaraďovať do návrhu programu každého zasadnutia a pokiaľ sa nevyskytne zo strany členov Súdnej rady, ktorí by si všimli nejaké útoky a alebo sa nevyskytne žiadny útok, tak tento bod bude vypustený. Tuším, dvakrát sa nám to zatiaľ podarilo, že sme ho vypúšťali. Aktuálne predložila pani podpredsedníčka si všimla útok a to je tuším ten prvý. Nevieť presne, ako som ich zaradila. A všetky ostatné ďalšie predložil Martin Bezák. Takže poprosím najskôr pani podpredsedníčka, aby nejakú uviedla ten jeden, ktorý ona navrhla. Potom Martin Bezák. To už bude ako keby v rámci aj rozpravy, lebo toto nie je, že odôvodnenie, lebo bod je schválený a pripravený a potom sa budeme ostatní vyjadrovať. Takže Ajše Pružinec. Za slovo. Len ja už si tiež nepamätám, ktorý som navrhla. Nevieť, či to nebol ten prvý bod, ktorý je v našom, myslím, že článok pani novinárky Tódovej k rozsudku alebo pardon, k uzneseniu Senátu krajského súdu v Bratislave, ktorým bol zrušený rozsudok pre zmeškanie vo veci vo veci partičky Čurillovcov proti ministrovi vnútra o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy. Zrejme som reagovala na ten článok, lebo tých útokov za posledný mesiac a pol bolo veľmi veľa. Na to, akým spôsobom komentovala toto rozhodnutie pani Tódová vo svojom článku, kde sa zaoberá tým, kto sú sudcovia, ktorí pomohli Šutajovi Eštokovi. Tak po prvé, tento manipulatívny titulok, kto sú sudcovia, ktorí pomohli Šutajovi Eštokovi, ma zaujal natoľko, že teda preto som asi žiadala, aby toto bolo tiež zaradené, pretože pani Tódová by, ale to by si musela naštudovať niečo z civilného procesu sporového poriadku, ktorý presne hovorí, kedy sudca môže a kedy musí rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. A nejde o žiadnu pomoc žiadnej strane sporu, ale o rozhodovanie v súlade so zákonom. Senát krajského súdu v Bratislave dospel k záveru, že rozhodnutie Mestského súdu Bratislava IV, ktorý nadobudol aj teda právoplatnosť a vykonateľnosť, tento rozsudok pre zmeškanie v septembri minulý rok, zákonné náležitosti nespĺňal. Vyjadril sa, komentoval, teda odcitoval, odôvodnil presne, prečo tento rozsudok vydaný byť nemohol s poukazom na paragraf 273 CSP, ktorý umožňuje súdu rozhodnúť spor o splnenie povinnosti rozsudkom pre zmeškanie, ale skonštatoval s poukazom na rozsiahlu judikatúru Ústavného súdu pri rozhodovaní sudcov rozsudkami pre zmeškanie, ktorí jednoznačne dospeli k záveru, že sudca nemôže formalisticky, a na to pani Tódová zabudla, skúmať splnenie predpokladov alebo zákonných podmienok na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, čo Mestský súd, prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu neurobil a preto rozsudok zrušil. Pani Tódová zase podsúva verejnosti týchto sudcov, ktorých teda konkrétne samozrejme menuje vo svojom článku s poukazom na ich, kto sú oni a poukazuje na ich predchádzajúcu rozhodovacia činnosť, samozrejme so zámerom vyvolať vo verejnosti nejakú vlnu nevôle voči týmto sudcom a dokonca bezočivo označiť týchto sudcov za pomocníkov nejakej strane sporu bez toho, aby ovládala vôbec ona literu zákona. Ale o to v tomto prípade ako v žiadnom prípade pri jej článkoch samozrejme nejde. Ide o to, aby vypustila tento informačný jed, tentokrát vo vzťahu k trom sudcom krajského súdu v Bratislave, čo sú teda moji kolegovia a ich rozhodnutie je absolútne zákonné. A pokiaľ pani Tódová nečíta v tomto uznesení zrušujúcom odkaz na ustálenú judikatúru a úmyselne ju opomína, napriek tomu, že tento odvolací súd týmto odôvodnil zrušenie tohto rozhodnutia prvostupňového súdu, tak nič iné ako zlý úmysel z jej strany ja v tomto nevidím. Opäť vyliatť kýbeľ špiny na nejakých sudcov, pretože sa pani novinárke a pani novinárke takéto rozhodnutie nepáči. A to je celé, čo by som

k tomu chcela povedať. Považujem to preto za opätovný útok, tentokrát novinárky, na našich kolegov. Ďakujem. Martin Bezák sa hlási, že? Sekundičku. Asi je tu nejaký technický problém. Tak nemusím to vidieť, keď si povedal ústne, že sa hlásiš. Asi už by to malo byť vidieť. Áno. Dobrý deň všetkým prajem. No, čo sa týka tohto bodu nášho zasadnutia, v podstate treba najprv asi konštatovať, že sú to výroky, je ich viacero a to z toho dôvodu, že teda výluhové zasadnutie Súdnej rady sa neuskutočnilo, sme neboli uznášaniaschopní, čiže sa nám toho pomerne dosť nakopilo. V podstate je to možnosť zhrnúť do takých dvoch základných, množím tie výroky, ktoré boli, ktoré sa týkajú teda viacerých sudcov a tie množiny možno definovať v podstate kauzami, v ktorých tí sudcovia rozhodovali. Prvá kauza je už známa a mediálne neustále teda preverovaný a medializovaný rozsudok Najvyššieho alebo dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v treste veci Dušana Kováčika, v ktorej teda na základe dovolania obvineného a dovolania teda ministra spravodlivosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval porušenie zákona primárne teda z dôvodu, že v tej veci konali orgány činné v trestnom konaní, ktoré boli konali, konal tam sudca Najvyššieho súdu, ktorý v tej trestnej veci teda bol zaujatý. Druhú tú množinu, kde sa ozvali viaceré teda výroky na adresu sudcov, teda tvorí rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorý sa dotýkal vlastne tiež medializovanej kauzy novinárky Zuzany Kováčik Hanzelovej. V tom prípade išlo teda v podstate o obvineného alebo v tom štádiu teda obžalovaného z trestného činu ohovárania, ktorého sa mal dopustiť práve vo vzťahu k tejto novinárke ako k poškodenej. Tam vlastne došlo k tomu, že teda zamietnutím odvolania, pardon, faktickému teda rozsudku súdu prvého stupňa, pardon, tam bolo myslím, že uznesenie, že tam bolo zaslané trestné stíhanie. Nepodstatné. Podstatné je, že vlastne nebol ten obžalovaný odsúdený. No, čiže a keď sme si teda zhrnuli takýmto spôsobom teda tie dve množiny, keď sa vrátim k tej prvej množine, ide vlastne konkrétne o sudcov doktorku Zelňákovú, doktorku Javorkovú, doktora Krčemberu, doktora Šutku, doktora Sabu a doktora Moznera, ktorý síce teda nebol členom toho dovolacieho senátu, ale teda je predsedom Najvyššieho súdu a teda ja aj zmienim základ dôvodu, bol zahrnutý týmito výrokmi. Ide v prvom rade teda o diskusiu novinárov spravodajského webového portálu Postoj.sk, teda Martina Hanusa, Mareka Vagoviča so sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Jurajom Klimentom. V podstate celý tento rozhovor je hrubým spochybňovaním teda zákonnosti tohto rozsudku dovolacieho súdu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v podstate na základe ničím nepodložených domnienok pána doktora Klimenta sa títo novinári s ním rozprávajú o tom a navodzujú teda dojem, že tento rozsudok bol vydaný nejak pofidérne, bol vydaný teda na základe zrejme pokynov predsedu Najvyššieho súdu doktora Moznera, ktoré mal udeliť teda predsedníčke dovolacieho senátu niekedy v podvečerných alebo večerných hodinách v jej kancelárii a že vlastne ten senát ani nebol zložený zákonne, pričom v podstate v celom tomto rozhovore nezaznie nič o tom, kde by malo byť teda nejaké dôvodné podozrenie. Napríklad napriek tomu, že pán doktor Kliment tam hovorí o legitímnych pochybnostiach, že doktor Mozner ako predseda Najvyššieho súdu teda išiel dávať nejaké pokyny predsedníčke senátu dovolacieho teda vo veci obvineného doktora Kováčika. Zaznievajú tam rôzne teda hodnotiace úsudky, ktoré nemajú absolútne žiadny základ v skutočnosti, teda minimálne nie v tých skutkových okolnostiach, ktoré by aktéri tohto rozhovoru vlastne preukazovali nejakými relevantnými relevantnými okolnosťami, dokladmi alebo tvrdeniami nejakých osôb. Proste ide iba o domnienku, domnienku pána doktora Klimenta o tom, že takto sa to malo udiať a vlastne

z toho sa dovozuje, že a pred a hlavne, čo je podstatné vo vzťahu k verejnosti, sa tým prezentuje, že to je ten rozsudok je absolútne nezákonný. Vydali ho pofidérni sudcovia, ktorí vlastne tak konali na základe pokynu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo samozrejme nemá žiadny základ v skutkových okolnostiach, ktoré teda sú verejnosti známe a ktoré boli nejakými relevantnými okolnosťami podložené. No, ako to ešte je podstatná vec teda k tomu povedať, že mnohé médiá a aj mnohí iní aktéri teda verejného života, vrátane rôznych rôznych teda občianskych združení, ktoré si tu uzurpujú právo moralizovať, uzurpujú si právo teda hovoriť, že kto je spravodlivý sudca, kto je nespravodlivý sudca, kto koná zákonne, kto koná nezákonne. V podstate ironizujú aj určité výroky členov Súdnej rady potom na sociálnych sieťach. Nás neustále vyzývajú k tomu, aby sme tu robili rôzne testy, ktoré sa ktoré súdy používajú pri ochrane osobnosti, ktoré vychádza z nejakej judikatúry SLP. Tak poďme si urobiť aj pri týchto výrokoch pána doktora Klimenta teda test, ktorý sa ustanovil judikatúrou SLP a teda ktorý sa robí na základe kladenia otázok, kto, o kom, čo, kedy, kde a ako. Hej? Tak kto hovorí vlastne tieto výroky, ktoré som tu spomenul? Hovorí to sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doktor Kliment o kauze, v ktorej jeho senát alebo on konkrétne teda bol vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania práve preto, pre jeho výroky, ktoré k týmto kauzám sudcovským a aj kauze očisty, kde bol teda samozrejme zahrnutý aj doktor Kováčik, mal. Čiže to je osoba, ktorá hovorí tie výroky. Doktor Kliment sa mnohokrát a bolo to už aj na zasadnutiach Súdnej rady viackrát spomenuté, stal vlastne aktérom politického života. Stal sa ním v momente, kedy kandidoval na funkciu generálneho prokurátora Slovenskej republiky a kedy poskytol najmä denníku N množstvo rozhovorov, v ktorých vychvaľoval prokurátorov, z ktorých jeden je aj jeho synovec, ako dobre túto kauzu robí a myslím kauzu očistec, v ktorej bol teda obvinený alebo je obvinený doktor Kováčik. Vychvaľoval v podstate to, akým je, ako ako je, ja to teraz samozrejme budem zjednodušovať takým novinárskym spôsobom, aby sme nehovorili vyslovene formálne, ale vychvaľoval to, ako je super, že teda sa sú tu tieto akcie Búrka a Vichrica. Pripomeňme len jeho rozhovor s redaktorkou denníka N Monikou Tódovou, kde hovoril o tom, že nejde o zlyhanie jednotlivcov, ale o systém s politickým krytím, že teraz je teda ten pravý čas, ako to celé vyčistiť a podobné teda vyhlásenia. Hej? To znamená, že to je osoba, ktorá tieto výroky hovorí. Hovorí ich na adresu osoby a osôb, ktoré v podstate podľa jeho názoru konali v rozpore s týmto jeho presvedčením. Teda, že vlastne z jeho pohľadu, z toho všetkého, čo bolo povedané, doktor Kováčik zjavne mal byť zavretý, mal byť odsúdený právoplatne, mal si vykonať ten trest a tam mala byť bodka. Nehľadiac na to, že či takéto jeho odsúdenie bolo alebo nebolo zákonné. A to evidentne z môjho pohľadu a podľa môjho názoru bol aj motív, prečo pán doktor Kliment sa podujal na tento rozhovor. A to si ešte teda povieme, čo po tomto rozhovore nasledovalo, kde teda ako z môjho pohľadu úplne hrubým nenáležitým spôsobom spochybňuje rozhodnutie svojich a to je potrebné aj zdôrazniť svojich vlastných kolegov na Najvyššom na trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. To je pre mňa niečo absolútne nepochopiteľné. Je známe a ja sa tým ani netajím, že ja mám mnohé vecné výhrady voči rozhodovacej činnosti a postupom doktora Klimenta, ale nikdy by som si jeho rozhodovaciu činnosť takýmto takýmto absolútne svojvoľným spôsobom nedovolil kritizovať. Pokiaľ aj kritizujem, kritizujem z titulu rozhodnutí napríklad Ústavného súdu, ktoré boli vydané voči jeho senátu a tak ďalej. Ale ako spochybňovať svojich vlastných kolegov na Najvyššom súde Slovenskej republiky len z toho

titulu, že sa mi nepáči, akým spôsobom rozhodli, že si myslím, že mali rozhodnúť inak a ešte to robím na základe absolútne nejakých svojich domnienok, ktoré navyiac aj doktor Mozner ako predseda Najvyššieho súdu v tých rozhovoroch, ktoré poskytol následne, v ktorých vysvetľoval všetky tieto okolnosti, aj vysvetlil. Hej? Jednoducho je ako podsúvať verejnosti skutočne to, že predseda súdu akéhokoľvek, či Najvyššieho, krajského, okresného, mestského sa stretáva s osobami, ktoré sú vlastne v rámci nejakého administratívneho riadenia súdu jeho teda kolegami sudcami, s ktorými ale musí konzultovať nejakým spôsobom fungovanie súdov a tak ďalej a že to malo nejaký proste maligný účel a že teda on tam prišiel a jednoducho im dal pokyn, ako majú rozhodnúť, tak to je absolútne absurdné. Len bohužiaľ je potrebné povedať jednu vec, že verejnosť na rozdiel od teda odbornej verejnosti alebo od sudcov, advokátov a prokurátorov nerozumie tým procesom a z toho aj tí aktéri týchto rozhovorov ťazia, že verejnosť si naozaj domnieva, že normálne predseda súdu príde do kancelárie sudcu a normálne povie, že Fero, prosím ťa, tuná rozhodni takýmto spôsobom, lebo ja si to želám. No neviem si až jeho predstaviť, ako by teda predseda súdu prišiel za predsedníčkom päťčlenného dovolacieho senátu a povedal jej, že vieš čo, takto budete rozhodovať a nijak inak. A ona na druhý deň alebo v ten deň, hocikedy príde za ďalšími štyrmi členmi svojho senátu a povie im, aby teda rozhodli tak, ako si to praje predseda Najvyššieho súdu. No tak to je asi každému aspoň polopričetnému teda človekovi zrejme, že takto asi ten systém, aj keby hoc predseda akéhokoľvek súdu takýto zámer a úmysel mal, nerealizovateľné. Dobré, čiže tu sme tu sme si povedali, že kto hovorí tento výrok, o kom ho hovorí a čo hovorí. Aj to sme už zahrnuli v podstate tým, že hovorí absolútne domnienky, lebo dobre, však samozrejme je tam verejný záujem na kontrole rozhodovania súdov, je tam verejný záujem na tom, že či naozaj teda to rozhodnutie Najvyššieho súdu teda malo prebehnúť tak, ako podľa zákona malo, či bolo vydané vydané teda na základe príslušných ústavných trestov. Poriadku na základe teda doplnenia tohto konkrétneho prípadu, ale samozrejme ani skutkové tvrdenia, ani hodnotiace úsudky nesmú byť absolútne nepravdivé, respektíve nesmú mať základ nejakých domnienkach, ktoré nemajú s realitou nič spoločné. To je presne tento prípad. Čo sa týka zostávajúcich otázok, ja to zhrniem veľmi stručne. Tam je kedy a ako v podstate pán doktor Kliment s novinármi Vagovičom a Hanusom sa rozhodli, že tieto domnienky, ktoré v zásade spochybňujú a útočia na senát päťčlenný dovolací súd, budú prenášať priamo teda internetom, čiže masovo komunikačným prostriedkom, ktorý má dosah v podstate nielen na celé územie Slovenskej republiky, ale aj do zahraničia. Toľko teda k tomu, ak na Súdnu radu majú niektoré médiá a aktéri verejného života potrebu klásť nároky ako na súd a zodpovedať si nejaký test toho, že či tam nejakými výrokmi mohlo dôjsť k prekročeniu slobody prejavu a zásahu zároveň do osobnostných práv osobe, o ktorej je hovorené. No, ako som prisľúbil, toto tento rozhovor pána Hanusa Vagoviča s doktorom Klimentom bol takýmsi akýmsi iniciačným momentom ďalších teda vystúpení iných aktérov verejného života, ktoré nemožno hodnotiť inak ako tiež ako výroky, ktoré sú útokmi na minimálne teda profesionálnu časť dotknutých sudcov. A z môjho pohľadu médiá to veľmi veľmi veľmi radi teda používajú túto túto floskulku. Ja si ju dovoľm teda použiť tiež. Nevyzeralo by to inak, ak by všetky tieto rozhovory, ktoré tuná budeme zmieňovať a všetky tieto verejné vystúpenia boli medzi týmito aktérmi dohodnuté ako proste koordinovaný útok na dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rovnako aj na jeho predsedu a to s cieľom spochybniť rozhodnutie dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v trestnej veci obvineného

doktora Kováčika. Čiže prejdem teda k ďalším ďalšiemu takýmto výrokom a ten je z môjho pohľadu absolútne neúnosný a je prekročením akýchkoľvek hraníc. Dokonca si myslím, že v určitých momentoch je to nielen nie je to len zásahom do ochrany do osobnostných práv dotknutých sudcov, ale teda je to aj dôvodom na to, aby takéto výroky boli preverené z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti ako podozrenie z trestného činu, napríklad ohovárania. Ide o tlačovú besedu koho iného ako politickej strany Demokrati, ktorá je teda známa svojím agresívnym slovníkom a ktorým sa snaží zaujať svojim voličom a vlastne v podstate v rámci toho agresívneho slovníka neustále kritizuje, nie kritizuje, kriminalizuje doslova osoby, ktoré nekonajú tak, ako si to oni predstavujú a neorajú tuná hlboko po celom Slovensku bez zákonného a ústavného podkladu hore a dole. No, v rámci tejto tlačovej besedy vystúpil pán Šeliga, ktorý ktorého veľmi zaujal čiste náhodou určite rozhovor teda novinárov Vagoviča a Hanusa s teda pánom doktorom Klimentom. Ešte možno ešte je možno potrebné doplniť k tomu, čo som v úvode povedal, že pokiaľ ma pamäť neklame, tak pán Hanus písal aj s doktorom Klimentom alebo teda sa venoval venoval svojej publikačnej činnosti teda kauze Cervanová, ktorú rozhodoval na Najvyššom súde doktor Kliment a jeho senát. To znamená, že aj tam je nejaká nejaké personálne prepojenie, čiže nejde o rozhovor nejakých ako osôb, ktoré sa stretli, ktoré boli alebo osoby, ktorá bola novinármi oslovená a tá čisto nezaujate teda ide nám tuná posudzovať a kritizovať vecne nejaké rozhodnutie Najvyššieho súdu. Aj to je potrebné teda verejnosti pripomenúť. A teraz sa vrátim späť k pánovi Šeligovi. Pán Šeliga priamo nadväzuje na rozhovor pána doktora Klimenta s novinármi Hanusom a Vagovičom a teda reaguje zároveň už aj na teda rozhovory, ktoré poskytol doktor Mozner ako predseda Najvyššieho súdu, v ktorých vysvetľuje teda tie tvrdenia, ktoré zazneli v tomto rozhovore doktora Klimenta s týmito novinármi. Čiže reaguje aj na na pomerne obsiahlu argumentáciu doktora Moznera, ktorá vysvetľuje, že stretávanie sa predsedu súdu so sudcami daného súdu nie je absolútne nič podozrivého a že je to úplne bežná činnosť predsedu súdu. Deje sa to na každom súde. My, či čo sedíme aj v súdnej rade, či už sú to sudcovia, advokáti, notári, akademici, vieme, že ako prebieha teda riadenie súdu a akým spôsobom sa to deje. To znamená, že asi ťažko bude riadiť predseda súdu svoj súd, pokiaľ sa s tými sudcami vôbec stretávať nebude. Čiže na toto reagoval doktor Mozner a na toto je na túto jeho reakciu reaguje zas svojším a osobitným spôsobom pán Šeliga na tlačovej besede politickej strany Demokrati, kde teda toto tvrdenie doktora Moznera spochybňuje tým, že ho oslovuje priamo a hovorí, že tak určite o 9:00 večer ste sa stretli pán Mozner, že predtým ste v tejto veci mali byť teda sudcom spravodajcom, rozhodovať o tom a v medzičase ste sa stali predsedom Najvyššieho súdu a potom si kladie samozrejme to opäť politici a niektoré médiá majú veľmi radi si klásť teda otázky, hej, lebo oni si myslia, že keď si budú klásť otázky a nebudú to hovoriť ako skutkové tvrdenia, že jednoducho tým pádom sa vyvinia alebo exkulpujú z akejkoľvek teda právnej zodpovednosti. Je potrebné povedať, že je že je konštantná notoricky známa judikatúra súdov, ktorá hovorí, že aj vo forme kladenia otázok, pokiaľ tam zaznievajú nepravdivé skutkové tvrdenia alebo teda hodnotiace úsudky, ktoré nemajú dostatočný pravdivostný základ, môžete zasiahnuť do ochrany osobnosti a dokonca sa môžete dopustiť aj trestného činu ohovárania. To len toľko, aby si teda aj politici uvedomili, že aký spôsob, že že kladenie otázok, do ktorých zahrňujú nepravdivé skutkové tvrdenia, môže za ním môže veľmi jednoducho nie byť právnu zodpovednosť. A čiže aké otázky si kladie pán Šeliga? Pán Šeliga si kladie otázky, čo robil pán Mozner večer v kancelárii pred rozhodnutím

o Kováčikovej kauze. Vplýval na pani sudkyňu a na tento senát? Vysvetľoval jej, ako to má odôvodniť? Čo tam robil pán Mozner? To znamená, že to sú evidentne ako keby síce otázky, ale už je v nich zahrnuté, že pán Mozner ovplyvňoval teda predsedníčku senátu v trestnej kauze alebo v trestnej veci obvineného doktora Kováčika. A opäť to pán Šeliga robí bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom poukázal na nejaké konkrétne okolnosti, ktoré by tieto jeho tvrdenia mali podporovať. A teraz je veľmi zaujímavá časť tej vlastne tlačovej konferencie politickej strany Demokrati, v ktorej teda pán Šeliga opäť zasieva zrnko pochybnosti vo verejnosti a hovorí, že my vieme, ako je volený a aký je spôsob kreácie predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vy ste v tom čase boli jedným z tých, ktorí mali rozhodovať o dovolaní Dušana Kováčika iným spôsobom dostať Kováčika z basy. Povedal som to laicky, ale to je faktická situácia. Čiže vlastne pán Šeliga tvrdí, že vlastne doktor Mozner, že to, že mal doktor Mozner dostať doktora Kováčika z basy, je faktická situácia. Hej, čiže to si treba uvedomiť a treba na to aj poukázať, že aké akých výrokov sú schopní niektorí politici a teda akú povahu majú tieto výroky. No a ďalej sa postupuje takým spôsobom, že pán Šeliga tu opisuje akože je to rozhodnutie súdu robené. On to samozrejme dá do podmienovacieho spôsobu do kondicionálu, ale kondicionál tiež môžete používať iba v prípadoch, keď máte nejaké dôvodné podozrenie, ktoré pán Šeliga samozrejme nemal. Vychádzal iba z nejakých proste jedna pani povedala tvrdení pána doktora Klimenta. No a ten čiže aký je ten kondicionál? No, ale ak je rozhodnutie súdu robené na politickú objednávku, tak by malo byť predmetom verejného záujmu a malo by mať aj trestnoprávnú dohru. To znamená, že máme tuná opäť vlastne bežný modus operandi členov politickej strany Demokrati, ktorí neustále od rána do večera sa vyhrážajú trestnoprávnym postihom každému, kto nekoná tak, ako si to predstavuje, kto je z ich pohľadu korupčník, koho treba zavrieť, koho treba hlboko preorať a podobne. Ďalej, ak sa teda ukáže, že toto rozhodnutie Najvyššieho súdu bolo na politickú objednávku a to je veľmi zaujímavé, to by malo zaujať z môjho pohľadu nielen Súdnu radu Slovenskej republiky, ale aj našu slobodnú slovenskú advokátsku komoru, že dokonca časť tohto rozhodnutia bola písaná v niektorých advokátskych kanceláriách. By ma zaujímalo, že v ktorých advokátskych kanceláriách mala byť písaná táto časť rozhodnutia, ktorá časť rozhodnutia a ktoré advokátske kancelárie. Nech pán Šeliga predstúpi pred verejnosť, keď tak rád oslovuje iných a vysvetlí nám, z akých teda okolností zaujal takéto skutkové tvrdenie, že časť alebo časti rozhodnutia dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky boli písané v advokátskych kanceláriách. A opäť na toto jeho na tento jeho výrok nadväzuje teda hrozba trestnoprávnym postihom, lebo hovorí pán Šeliga, že ak je to takto, tak je to na trestnoprávnú dohru. Je to absolútne spreneverenie sa sudcovskej cti, sľubu, funkcie, zákonu ako takému. Potom pán teda pán expospolec teda v súčasnosti Šeliga nadväzuje na svoje teda konšpirácie ohľadne toho, že aká mohla byť motivácia pána doktora Moznera ísť teda za predsedníčkou dovolacieho senátu v trestnej veci doktora Kováčika a ako on tvrdí teda ovplyvňovať ju z politických dôvodov a asi ju presvedčuje o tom, aby nejakej konkrétnej kancelárii advokátskej nechala napísať rozsudok teda päťčlenného senátu. Opäť teda taká malá vsuvka a poukážeme, ak už len ako keď to hovorím, že aká je to bizarnosť, hej. Vy všetci sudcovia, ktorí ste našimi kolegami v súdnej rade, asi neviem si predstaviť, že ako by ste, keď napríklad ste členmi súdneho senátu, hej, toto zrealizovali, hej, že prišiel za mnou predseda a povedal mi, že vieš čo, mám tuná, mám tuná proste papiere z advokátskej kancelárie, prosím ťa, môžeš to zahrnúť takéto

medializované veci do toho rozhodnutia a vyhovieť teda tomu obvinenému a jeho opravnému prostriedku. Späť teda k pointe veci. Pán Šeliga teda rozširuje tie svoje konšpirácie, že čo bolo teda motívom takéhoto podľa jeho názoru konania pána doktora Moznera a vlastne vlastne sekundičku, len to sa mi to trošku mi to tu len skáče teraz. Vlastne sa tam nadväzuje na sekundičku, nie na túto, prepáčte, toto je toto je toto je záver. Čiže pán doktor, pán doktor, prepáčte, pán Šeliga ukončuje teda opäť túto politickú tlačovú besedu takouto takýmito konšpiráciami v základe, kde zas nadhadzuje na smeč ďalej otázku, že za čo teda ten pán doktor Mozner a čo bolo dôvodom teda takéhoto konania doktora Moznera. Na to samozrejme nadväzuje ďalší rozhovor, hneď si to nájdem, pána Hanusa s pánom Gazdom v denníku Postoj opäť. Tu si veľmi zaujímavé formáty rozhovorov, že sa novinár rozpráva so svojim kolegom novinárom z tej istej redakcie a teda veľmi kriticky všetko posudzujú. Ale poďme k pointe veci. Pán Hanus na otázku svojich kolegov z redakcie podobne rozvíja tú konšpiráciu pána Šeligu o tom, že a za akých okolností sa teda ten pán doktor Mozner stal predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a čo hovorí teda v tomto smere pán Hanus. Pán Hanus hovorí, že František Mozner sa stal predsedom Najvyššieho súdu minulý rok napriek tomu, že je najväčší prokrastinátor nielen na Najvyššom súde, ale mám pocit v celom sudcovskom stave. Následne prepája vlastne celú túto celú túto kauzu aj s kolegom našim zo Súdnej rady Mariánom Fajčíkom, kde teda hovorí, že ako senát Mariána Fajčíka na Najvyššom správnom súde vlastne škandalózne, doslova ten proste bol to škandalózny verdikt, hovorí pán Hanus, neviem z čoho vychádza, že bol škandalózny. Opäť pán Hanus nemá potrebu toto nejakým spôsobom bližšie objasniť. Oslobodil doktora Moznera spod disciplinárneho teda obvinenia alebo návrhu pani ministerky vtedajšej Márie Kolíkovej a že teda pán Mozner následne navrhol pána doktora Fajčíka v mene Združenia Slovenska do on hovorí do Súdnej rady, čiže ako člena ako kandidáta na člena Súdnej rady a teraz dopĺňa ako poctivého neviem akého človeka. Čiže v podstate pán Hanus zas implicitne hovorí, že asi zrejme doktor Marián Fajčík má byť nepoctivý a neviem aký človek, lebo z jeho pohľadu teda nemohol kandidovať na člena Súdnej rady, pretože si to pán Hanus neprijal a neželá a neviem čo. A dodáva pán pán teda Hanus, že po všetkých týchto škandáloch Súdna rada Slovenskej republiky minulý rok zvolila pána doktora Moznera za predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Čiže po všetkých týchto škandáloch, hej, čiže to, čo teda z toho vyplýva, čo som vám tu a ešte jedna vec, pán doktor, pán pán teda Hanus, pán redaktor Hanus, redaktor denníka Postoj, uzatvára celú túto svoju slovnú odyseu záverom. Proste toto sú naše sudcovské elity alebo elity. No čo z toho vyplýva? No jednoznačne opäť pán Hanus nadväzuje, čiže máme tuná nejaký rozhovor pána Hanusa Vagoviča s Klimentom doktorom, ktorý kde nadväz kde teda nadhodia verejnosti nejaké špekulácie bez akýchkoľvek relevantných skutkových základov. Na tom nadväzuje teda tlačová beseda politickej strany Demokrati, kde odznelo to, čo ste počuli. A na to zas nadväzuje späť sa to kruhom vracia k spravodajskému webovému portálu alebo internetovému portálu Postoj, kde zas pán Hanus s pánom Gazdom si medzi sebou pinkajú tieto rôzne teda konšpirácie a výroky, ktoré sú evidentným útokom na profesionálnu časť dotknutých sudcov a teda opäť ide iba o ničím nepodložené teda tvrdenia, kde vlastne pán Hanus tvrdí, že a opäť sa dostávame do dôb 2020 - 2023, že asi zrejme mne to z toho teda vyplýva, že existuje obrovská zločinecká skupina, ktorá pozostáva zo všetkých členov Súdnej rady, z ktorí volili teda pardon, aby som bol presný, doktora Moznera, niektorých

predstaviteľov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a teda asi aj členov Najvyššieho súdu teda personifikovaných doktorom Moznerom, ktorí teda vytvorili takýto geniálny proste zločinecký plán na ovládnutie sveta, ako má byť doktor Mozner zvolený za predsedu Najvyššieho súdu, aby následne oslobodil doktora Kováčika. No ono je to veľmi dobrý hollywoodský scenár, lenže ja by som sa tomu aj smial, keby sme tuná neboli svedkami toho obdobia, ktoré máme za sebou, kedy na základe takýchto bizarných tvrdení určitých politikov, určitých sudcov, ktorí sa stali následne sami politikmi v dôsledku svojich verejných vyhlásení, nezačalo dochádzať k obmedzovaniu osobnej slobody jednotlivcov, vrátane sudcov. A boli sme tu teda svedkami úplne šialených vecí, ktoré nemajú teda v Európe 21. storočia obdobie. Dobré, týmto by som uzavrel teda takú tak z môjho pohľadu, z môjho pohľadu vlastne sériu útokov, ktoré z môjho pohľadu boli teda aj alebo sa javia ako koordinované a tuná konkrétne na predsedov na pardon členov dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval v trestnej veci obvineného doktora Kováčika a predsedu Najvyššieho súdu doktora Moznera. A nie, prepáčte, ono toho je viacej. Ja som ešte zabudol, že celé toto celé celú túto celú túto sériu týchto útokov na profesnú časť vlastne dotknutých sudcov a to ktoré spochybňujú zároveň aj justíciu ako celok, súdnictvo ako celok, zavíril kto iný ako bývalý predseda Súdnej rady Slovenskej republiky Ján Mazák. Pán doktor Mazák neváhal a v rozhovore pre internetový spravodajský portál Kanál 1 uviedol, že rozhodnutie teda tohto päťčlenného dovolacieho senátu vo veci obvineného doktora Kováčika, citujem, je skutočné ohrozenie právneho štátu do takej miery, do akej miery sme vnímali to ohrozenie v prípade Mečiarových amnestií. Ja nebudem nijakým spôsobom tento výrok doktora Mazáka komentovať. Myslím si, že on sa komentuje sám. Ja len pripomeniem, že tento výrok uviedol bývalý predseda Ústavného súdu Slovenskej republiky, bývalý predseda Súdnej rady Slovenskej republiky, bývalý generálny advokát Súdneho dvora Európskej únie a taktiež vysokoškolský profesor. Nech si každý o tomto výroku robí svoj názor sám. A teraz teda sa vraciam k tej druhej množine tých útokov, ktoré vlastne boli vedené principiálne voči doktorovi Petrovi Šamkovi a doktorke Ajše Pružinec Eren, čiže aj našim kolegom z Súdnej rady Slovenskej republiky. Ide o výroky opäť teda politika, predsedu politickej strany Demokratická strana Občianski demokrati Slovenska, pána Pavla Macka, ktorý vlastne reagoval práve na ten na to rozhodnutie krajského súdu v Bratislave, konkrétne senátu, ktorému predsedoval doktor Šamko a ktoré sa mu evidentne nepáčilo vo veci teda poškodenej Zuzany Kováčik Hanzelovej. A ja si dovoľím teda odcitovať celý ten jeho status, ktorý nebudem zas robiť ten test, nebudem vás s ním zdržiavať. Opäť to bolo zverejnené, je to politik, je to zverejnené na sociálnej sieti Facebook. To znamená, že tam je nielen celoštátny, ale aj dosah, ale je tam aj presah cezhraničný, lebo však to si môže pozrieť ktokoľvek. Citujem z jeho statusu: "Takže členka justičnej kasty Ajše Pružinec si môže za vyjadrenie poslanca v parlamente vysúdiť 10 000, ale obeť neonacistického šikanovania podľa Šamka, kamaráta a zástancov mafiánskeho sudcu Molnára, neutrpela ujmu alebo škodu, lebo nestratila prácu a pár predsa s ňou nerozišiel. Bezodkladne treba a teraz na toto upozorňujem na túto časť statusu pána Macka, politika pána Macka, zrušiť právo justičnej kasty na zákaz zverejňovania ich podoby. Naopak, občania majú právo vedieť, ako vyzerajú, kde bývajú, s kým sa stýkajú, aké majú majetky, aké majú majetky ich príbuzných a ako sa k nim dostali aj o rodine Molnára, aj o rodine Šamka." Čiže vlastne pán Macko ako politik, ako vlastne najvyšší politik, predstaviteľ politickej strany Demokratická strana Občianski demokrati

Slovenska, vyzýva verejnosť, že toto by bolo vhodné urobiť, že keď sa nám nepáčia súdne rozhodnutia, tak poďme si nájsť, kde býva Šamko, kde býva Molnár, kde býva Pružinec Eren, kde býva neviem aký sudca a neviem, čo tam chcú robiť. Zrejme tam chcú páliť kríže alebo teda zapáľovať domy alebo ja neviem čo, čo akože o čo ide, že prečo ja sa mám ísť postaviť, keď nesúhlasím so súdnym rozhodnutím a hľadať si, kde býva dotknutý sudca. Ďalej pokračuje politik Macko tým, že a keby som išiel aj ďalej, tak občania by podľa tohto verdiktu mali právo pri každom nesúhlase s ich rozhodnutím nadávať im do mafiánskych prasiat, neviem z akého dôvodu, ale dobre, však je to jeho názor, neviem z akého teda podkladu. A uzatvára celé toto svoje verejné vyhlásenie na sociálnej sieti Facebook, že nemusíte sa obávať, že to ja robiť teda nebudem. Teraz parafrázujem, to je Šamkova úroveň. A aká je tá úroveň doktora Šamka? To sa dozvedáme z ďalšieho statusu pána Macka, kde nás ubezpečuje, že sa nemáme báť, že on sa nezníži na primitívnu úroveň ľudí, ako je Šamko, hej. Takže toto myslím si, že áno, politici sú zástupcami volenými, ktorí sú volenými ľuďmi, občanmi. Len dávam do pozornosti, že politická strana DSODS nie je v parlamente, čiže je to mimoparlamentná strana. Zatiaľ nikto jej neprejavil takú dôveru, aby teda mohla zastupovať občanov v parlamente. Napriek tomu teda ja nespochybňujem žiadne právo politika kritizovať veci verejné aj ostro, jednoducho vyjadrovať sa k tomu, ako by to fungovať nemalo. Ale ja si ja neviem, kam sa naša spoločnosť teda dopracovala, keď my tu ideme vyzývať na to, ako politici, aby si ľudia nachádzali príbytky sudcov a aby nadávali do mafiánskych prasiat, aby teda označovali tých sudcov len preto, že sa im rozhodnutia nepáčia za primitívne a teda vyvolávali tú absolútnu nevraživosť voči súdnemu stavu. Ako v pohode, keď sa niekomu nepáči rozhodnutie senátu doktora Šamka, pokojne môže o tom napísať celú dizertačnú prácu, že prečo to rozhodnutie nie je nie je proste jednoducho správne, nemá oporu v zákone, nie je dôvod, nie je riadne odôvodnené, je svojvoľné. To nikto za toho dotknutého človeka a ani keď je politikom, nebude kritizovať. Ale toto je podľa mňa za hrubou čiarou a vlastne je to iba pokračovanie v tom, aká agresia sa stupňuje v spoločnosti a tá agresia sa stupňuje práve v dôsledku toho, ako neustále teda médiá alebo určité médiá, aby som nepaušalizoval, určití politici aj typu pána Macka proste jednoducho bez akýchkoľvek dôvodov relevantných vzbudzujú vo verejnosti nenávisť voči súdnemu stavu. A to najmä pri kauzách, ktoré podľa ich názoru mali dopadnúť inak, kedy napríklad sudcovia mali byť pozatváraní, lebo to šesť rokov tvrdili. A v podstate, keď keď sa tak nestalo, tak nie, že by si teda prešli nejakou mierou sebakritiky a povedali si, že dobre, mrzí nás to, takto sme tú verejnosť informovali. Ukázalo sa, že celá tá vec sa má inak. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol ako dovolací súd a my toto rozhodnutie rešpektujeme, ale budeme na tých sudcov útočiť, budeme to vyzývať priam normálne asi k nejakým nejakému lynčovaniu a tak ďalej a budeme tieto rozhodnutia spochybňovať. Je zaujímavé a to si vždycky kladieme na pri v tomto bode teda rokovania útoky na sudcov. Čo by sa stalo, keby ten dovolací senát napríklad alebo aj senát doktora Šamka v tých kauzách, ktoré tu zmieňujem, rozhodli opačne? No všetci vieme, čo by sa stalo. To znamená, že by to boli hrdinovia dnešnej doby. Boli by adorovaní a určité médiá, určití politici by im postavili mramorové sochy na námestí. A toto je proste obrovský problém, ktorý tu máme a boríme sa s ním na každom jednom zasadnutí Súdnej rady, kde tento bod prerokúvame, že čo s tým? No my tu vždycky a dnes určite nepochybujeme o tom, tieto výroky odsúdime, ale zas sa tu stretneme za mesiac, za dva a opäť tu budeme mať tieto výroky možno omnoho vulgárnejšej podobe, nenávisťnejšej podobe. Čiže ono z môjho

pohľadu to ani nejaký efekt nemá, čím nechcem povedať, to sme sa tiež už mnohokrát zhodli, že musíme tento bod prerokovať, musíme k nemu zaujať stanovisko, ale dovoľm si teda za tú dobu, čo to robíme, zniest' taký takú ako pochybnosť z môjho pohľadu aj dôvodu, že či to má vôbec nejaký zmysel. Ďakujem. To je všetko. Ďakujem pekne. Ja nadviažem veľmi krátko na to, čo uviedol Martin v tej poslednej fáze svojej reči, 40-minútovej výživnej, bohužiaľ. Keď hovoril o pánovi Mackovi, priznám sa, že netušila som, že je politik a že dokonca predseda nejakej politickej strany. To mojej pozornosti výrazne uniklo. Ale tým, že ktokoľvek, či je to politik alebo je to niekto z nejakého čudného dôvodu verejnosti trochu viacej známy, má nejakú sledovanosť na tých sociálnych sieťach, znamená, že to vyzývanie, ja to nemyslím vyzývanie k nenávisti v zmysle trestného činu, teraz na to tu nie sme, ale zjednoduším ten výraz na tieto účely tejto našej komunikácie, vyzývanie k nenávisti sudcov a sudcovskému stavu, že prichádza na úrodnú pôdu, je to, koľko v rámci diskusie pod niektorými tými článkami je hejto v na sudcov. Podstatná väčšina sú to rôzni Fernandezovia a kadekto. Čiže to je pod rúškou anonymity. Ale sú samozrejme a je ich niekoľko desiatok takýchto anonymných hrdinov, ktorí píšu priamo na do kancelárie Súdnej rady alebo mne. Sú to anonymi. Anonymy neriešime. Ale teda posledný, ktorý nám prišiel pred dvomi týždňami, si dovoľm prečítať z toho dôvodu, že nie je to nebol to klasický anonym, ktorý nám príde na emailovú adresu, či už na podateľňu alebo priamo mne. A ten email je také, že Jožko Mrkvička doslova aj takéto máme alebo niečo, že netušíte. Tento človek, ja neviem, či to je muž alebo žena, si dal tú námahu, že išiel fyzicky s listom na poštu. To, že je tam neexistujúce meno, dokonca neexistujúca adresa, ktorú uviedol, taká ulica v danom meste neexistuje, to je druhá vec. Ale nelenil, zdvihol sa z domu a išiel fyzicky na poštu, zaplatil poštovné a poslal nám nasledovný anonym ako zjavne reakciu na niektoré tie osobnosti, ktoré hovoria o tom, aký je sudcovský stav nehodný. Ja sa veľmi ospravedlňujem za to, čo teraz poviem, ale budem čítať. A v záujme toho, aby aj verejnosť videla, čo sa deje sudcom a členom Súdnej rady, ja to musím prečítať tak, ako to dotyčná osoba napísala. Vyžratá kosová. Prepáčte, mne to príde až smiešne, hej, ale lebo ja si predstavím toho úbožiaka, že akú životnú frustráciu má a prenesie ju do takýchto. Ale z pohľadu tej justície to smiešne nie je, lebo nevieme, kedy to jeden z nich dotiahne do konca. Cez svoj veľký bachor si nevidíš na špičky noh ti hnusná sviňa, ktorá zakrýva akože ypsilony a to je úplne hej, zakrýva porušovanie zákona a skorumpovaných špinošov sudcov. Špinavý, skorumpovaných. Ty si precepkyňa. Kto ťa dosadil a za čo? Občania vám rozbijú tie vaše drzé, arogantné, chrapúnske hlavy a nakopú vás do tých vyžratých rytí smradľavých. To je vaša budúcnosť. Vy skorumpované, zajebané svine. Neboj sa, neutečiete občanom, ktorých ste poškodili. Zatiaľ ste chránení. Prídu zmeny a potom už vám nikto nepomôže. Ani zajebaná skorumpovaná polícia, skorumpovaná prokuratúra, nikto. A tých špinavcov, kufovcov, čo to bolo za súdnu frašku, ty špina kosová? Ste dobre zakryli trestnú činnosť a hajzl skorumpovaný prokurátor. Zatiaľ je chránený. Zatiaľ. Vy skorumpované, skorumpované, vyžraté svine. Obyčajný človek by išiel za mreže. Neutečete spravodlivosti a poškodení si vás nájdu. Budete prosiť, vy skorumpovaní hajzli. To, čo budú s vami robiť, to bude úžasné. Toto nie je výnimka. Akurát, že sú to anonymy. Otváram rozpravu. Martin Bezák. Prepáčte, všimol som si. Prepáčte. Viem, že som mal veľmi dlhú úvodnú reč a nechcem vás rozhodne v tomto horúcom dni, ktorý ste aj v Bratislave mali zdržiavať ďalej, ale nedá mi nereagovať na to, čo povedala teraz pani predsedníčka. To je presne to, o čom som sa zmieňoval vo svojom príspevku diskusnom. Proste tá spoločnosť sa

jednoducho strašným spôsobom nielen vulgarizuje, ale je proste čím ďalej tým viac agresívna. A videli sme to už aj vlastne v prípade útoku na predsedu vlády, že od tých slov nie je ďaleko k činom. A ja sa veľmi čudujem aj ľuďom, ako teda sú politici politickej strany Demokrati a im podobní. Všetko dobre, ja chápem, ja zas nie som úplne budem pejoratívne pripečený. Ja chápem, prečo to oni robia. Ja chápem, prečo vlastne takto burcujú tú verejnosť, lebo oni vedia, aký diapazón majú voličov, že oni oslovujú vlastne tých voličov, ktorí sú sklamaní, ktorým sa ľahko podsunie taký ten naratív, že za všetko môžu konkrétne osoby, za všetko môže Kosova, za všetko môže Fico, za všetko môže Bezák, za všetko môže Šamko, ja neviem, hocikto. A naozaj, však ľudia sú takí, však to proste ľudia sa nemenia. Ľudia veľmi jednoducho v podstate a nemožno im to vyčítať laikom teda, že nerozumejú komplexným komplexným systémom, komplexným vzťahom, ako ten štát funguje, že aké má inštitúcie, čo všetko je potrebné urobiť na to, aby človek bol buď oslobodený alebo odsúdený za trestný čin a tak ďalej. Že z pohľadu týchto politikov je všetko veľmi jednoduché. Zoberme si palice a poďme to teda celé preorať, rozmlátiť tomu politickému oponentovi alebo názorovému oponentovi hlavu a nebojte sa, všetko bude dobré. A toto, čo vlastne tu pani predsedníčka čítala, to nemá vôbec ďaleko od toho, čo hovorí na tlačových besedách teda politický súputník pána Šeligu, pán Naď, lebo ja som si teda pozrel celú tú tlačovú besedu, z ktorej som citoval teraz. A to je vlastne tiež presne o tomto, že nebojte sa, naši voliči, však už je to iba rok, za rok my prideme a to bude také taká orba, že všetci uvidia a neviem čo. Dobré, v pohode. Ja som tí, ktorí ma poznajú, vedia, že ja som tvrdý teda just pozitivista. To znamená, že pre mňa je právna norma záväzná. A chceme si zmeniť právny poriadok? Chceme toto urobiť? Poďme to urobiť. Zrušme si ústavu, zrušme si zákony, zoberme si bejzbalové palice, prerazme ich klineciami a poďme teda toho, s kým nesúhlasím, proste mlátiť tými palicami po hlave. A keď to chceme takto, keď to chce tak politická strana Demokrati, keď to chce takto a nielen ona teda, ona teraz ona je v tých vystúpeniach taká najviditeľnejšia, tak to urobme takto. Zrušme si ústavu a to musíme najprv urobiť takto. Najprv musíme povedať, že neplatí právny poriadok. To nie je možné urobiť tak, že právny poriadok platí iba pre tých našich, pre tých, ktorí hlboko orajú, pre tých, ktorí proste to tu čistia od korupcie, robia tu rôzne biblické proste nájazdy a neviem čo. Nesmie platiť pre nikoho. Vtedy sa môžeme tuná zabíjať na uliciach a vieme, že to robíme všetci oprávnene, lebo žiadny žiadna právna norma neplatí a poďme do toho. Ja s tým problém nemám. Keď chceme, aby takto vyzerala slovenská spoločnosť, poďme do toho. Ale nielen nie tak, že že vlastne ja chcem niečo preorávať a potom, keď sa to má týkať mňa, tak zrazu sa domáham tých právnych noriem. Zrazu chcem, aby platili ústavné princípy. Zrazu chcem, aby platili základné zásady trestného konania. Viem zrazu, čo je to prezumpcia nevinu. Zrazu viem, akým spôsobom majú voči mne štátne orgány konať, keď ma obvinia. Takto to nemôže fungovať. A to vedie iba spoločnosť k tomu, čo tu vidíme. Všetko z tohto z tejto správy, ktorú si nám pani predsedníčka vlastne prečítala, to je iba to, v čom ten spoločenský diskurz, tá spoločenská dišpotá naďalej pokračuje. Tá agresivita sa stupňuje. Budú budúci rok voľby. Vieme, ako vyzerajú predvolebné kampane niektorých našich politických strán. Čiže ja som naozaj zvedavý, že kam to celé dospeje a že potom zas všetci politici, ak sme to videli, ktorí tu šíрили tú nenávisť aj po tom útoku na predsedu vlády, mali vypleštené oči ak kráľici, ktorý vytiahol nejaký dravý vták z nory na poli, že čo sa to stalo a tvárili sa, že oni za to nemôžu. No môžu za to. On darmo tuná aj niektoré médiá, ktoré ich podporujú, budú hovoriť, že to nemá s politickým

diskurzom nič spoločné. No má. No samozrejme. Však ako môžete povedať, že poďme si nájsť dom, kde býva, ja to zjednoduším, parafrázujem, kde býva doktor Šamko a jeho rodina. To čo je za vyhlásenie? Ja som si myslel, že ako politik Macko má aspoň nejakú úroveň, že dobre, keby toto povedal niekto v štvrtej cenovej po 14 borovičkách a troch corgoňoch, tak sa tomu vôbec absolútne nečudujem. Ale jednoducho toto on je autorita, aj keď je to mimoparlamentná strana. Rovnako ja to teraz nehovorím, že či je to pre mňa autorita, či je skutočná autorita, ale rovnako aj pán Šeliga a pán Naď sú authority pre tých občanov, pretože zastávajú nejakú funkciu. Sú to politici, keď niečo povedia, tak to má nejakú váhu. Oni ich niečomu inšpirujú. Proste ja chápem, ešte raz, nie som praštený na hlavu. To znamená, že ja viem, aký cieľ oni tým sledujú, že chcú mať tých voličov, že chcú oslovovať tú svoju skupinu voličov, ktorá chce takúto pomstu na tom politickom oponentovi. Ale mali by sa trochu uvedomiť, lebo jednoducho chceme tu mať občiansku vojnu. Môžeme v týchto výrokoch pokračovať. Ďakujem pekne. Ďakujem. Ajš Pružinec. Ďakujem. Ja som ostala šokovaná z toho, čo prečítala pani predsedníčka anonymne anonym, ale to je naozaj je to odraz presne ako povedal kolega Bezák z rady totálne zradikalizovanej tejto spoločnosti a naozaj mi normálne zovrel žalúdok, že kam toto až môže smerovať, pretože my čo predsedníčka, ja, Šamko, sme aj ostatní kolegovia na tejto strane, sme v tom talári veľmi dlho a preto vieme aj posúdiť, že ľudia vždycky ako nadávali na tých sudcov alebo neboli, keď neboli spokojní s rozhodnutiami. Ale to, čo sa tuná deje, naozaj, ja som to hovorila už minule, tých posledných šesť rokov a začalo to podľa mňa ministerka, ex-ministerka našťastie Kolíková, využívajúc akciu Búrka na to, aby šupla takýto naratív na celú justíciu, ako sme skorumpovaní. A samozrejme, že to okamžite vyvolá nenávisť a potlesk určitej časti spoločnosti. Áno, má pravdu. Musím bohužiaľ načrieť aj do našich radov, že k tomu sa pripojí aj sudkyňa, napríklad Záleská, ktorá sa vyjadrovala o sudcoch tiež ako o sviniach, ktoré špinia roky talár a netvárne sa, že sme to nevideli. A v súčasnej dobe aj iná sudkyňa a iný sudca ako doktor Kliment mňa osobne teda neprekvapuje, pretože ja si len myslím, že tento pán by mal ubrať plyn, keď káduje a moralizuje iných, pretože mať päť nálezov alebo šesť nálezov Ústavného súdu o tom, že nezákonne rozhodujem o väzbe napríklad svojich kolegov, tak by som chodila po kanáloch a nie dávala takéto rozhovory, v ktorých opäť podnecuje u verejnosti podozrenie z toho, akým spôsobom bol vypracovaný rozsudok vo veci obvineného Dušana Kováčika. Presne to, čo povedala, myslím, že neviem, či pani predsedníčka alebo Martin Bezák, že všímame si tú špirálu, ako sa roztáča. Kliment dal rozhovor denníku Postoj. Na druhý deň vystúpi Šeliga na svojej tlačovej besede s tou stranou, ktorá sa teda volá, že Demokrati. Úplná katastrofa to tento názov tejto strany. Následne predstúpi pred kanál, či ako sa to volá, pán profesor Mazák a už to ide. Už sa vyjadrujú a každý vyvoláva ešte väčšie pochybnosti o tom, čo špekulatívne, konšpiratívne vysloví doktor Kliment v prvotnom rozhovore. Doktor Kliment sa tu, ja som si urobila poznámočku, doktor Kliment sa tu zamýšľal nad tým, ako mohol ísť predseda súdu dva dni pred vyhlásením rozsudku za svojou kolegyňou. Ja si dovoľím pripomenúť, že my sme sa tuná zaoberali tým, ako mohol doktor Kliment navštevovať v tom čase advokáta Lipšica v advokátskej kancelárii Dentons práve v období rokov 20 a 21. Odpoveď sme dostali takú, že údajne trestný sudca a člen trestného kolégia na Najvyššom súde sa s advokátom Lipšicom rozprávali o reforme súdnej mapy. Neviem, čo mal Najvyšší súd a dodnes neviem so súdnou mapou a likvidáciou niektorých súdov a už vôbec neviem, čo s tým mal advokát Lipšic. No rovnako sme sa tu zapodievali na súdnej rade.

Určite si tí, ktorí tu sedeli vtedy, spomínajú účasťou alebo stretnutia pána Mazáka s pánom Lipšicom v budove Sisky. Relevantnú a vyčerpávajúcu odpoveď sme na to, čo tam oni robili a prečo išiel profesor Mazák. Už vtedy myslím, že bol šéf UŠP pán Lipšic. Čo prečo išli na Sisku v čase, keď sa tuná zatvárali a obviňovali sudcovia? Opäť sme nedostali žiadnu odpoveď, ktoré by sme teda uverili. Tak keď sa pán doktor Kliment pýta, prečo sa sudca Najvyššieho súdu, ktorý je momentálne predsedom toho súdu, vyberie do kancelárie za svojou kolegyňou, tak ja by som bola naozaj rada, keby on nám zodpovedne, zodpovedne a uveriteľne odpovedal na tie otázky, na ktoré doposiaľ tento pán neodpovedal. K pánovi Šeligovi. Ten verbálny teror, ktorého sa tento pán opakovane na sudcoch, ale samozrejme na vybratých sudcoch dopúšťa, je presne ako povedal kolega Mazák, prepáč, Martin Bezák, napríklad na Trubanovi, na jeho tlačovke, kde presne ako Martin hovorí, on kladie také otázky a doktor Truban odkiaľ zobral na penzión a tak ďalej a tak ďalej. Teraz kladie otázky, a čo urobíme s tým Františkom Mosnerom? Aj to sa pýtal na tej tlačovke. Budeme to riešiť trestnoprávne alebo ho vyzlečieme z talára? Sa pýta nejaký pseudopolitik Šeliga. A opäť vyvoláva tú nenávisť. Vtedy mu to vyšlo. Dal takéto tlačovky. Truban pustil, nevzal Bodorá do väzby. Na druhý deň bola tlačovka a už sa chytil pán Mazák s Hrubalom a dali disciplinárku na pána Trubana. Výsledok poznáme. Čo sa sleduje týmto? Čo urobíme? Tú hlbokú orbu, o ktorej hovoria, že akonáhle by sa tu zmenilo alebo prišli by voľby a zmenili by sa politické karty, tak čo? Fera dáme do väzenia a uvalíme naňho väzbu? No nepochybujem o tom, že určite áno. Toto mal pán Šeliga na mysli. Nebude stačiť nejaká vyzlečieme ho z talára? Takže znova opäť naznačuje disciplinárku. Ja si neviem predstaviť, kto z nás, ktorý sudca, samozrejme, my sa nemáme čo k politikom vyjadrovať, ale takéto dehonestujúce, dehumanizujúce výrazy, ktoré oni používajú na nás, to je neznesiteľné. Naozaj. A ja naozaj nerozumiem tomu, kde títo ľudia berú odvahu. A presne asi ako Maťo povedal, proste oni týmto oslovujú to svoje publikum a naozaj je vážna obava, kam toto bude smerovať, pretože si pamätáme na atentát na premiéra Fica a čo mu predchádzalo. Už dnes odsúdeného pána Cintu, jeho opakované vyjadrenia, ako nesúhlasí a tak ďalej a tak ďalej. A toto smeruje k tomu, čo my tu čakáme, kedy niekto z tých ľudí, ktorého oni vyburcujú týmito vyhláseniami, zoberie zbraň a zastrelí nejakého sudcu. Potom sa teším na správu o právnom štáte, ktorej sme sa, ktorej sme sa síce pred chvíľou venovali a ktorá má obavy o bezpečnosť novinárov, ale o bezpečnosť sudcov tu nemá strach nikto. To je celé. Ďakujem. Ďakujem. Adrián Kucek. Ďakujem. No ja v prvom rade chcem vyjadriť, že som šokovaný z toho, čo teraz prečítala alebo pred chvíľou pani predsedníčka, teda ten list toho anonyma, to anonymné podanie a to je to je naozaj niečo šokujúce. Ja na rozdiel ale od môjho kolegu Martina Bezáka, ja teda neviem, že či to myslel úplne vážne, ale aj by som povedal, že len tak povedané, ja nie som pripravený na to, aby v našej krajine neplatila ústava a nie som pripravený ani na chaos a anarchiu. Ono sa to veľmi jednoducho povie, ale veľmi ťažko sa to znáša, ak by niečo také nastalo. Takže s týmto s týmto ja nesúhlasím a nemám rád verbalizovanie takýchto myšlienok. Čo ale si myslím, že je faktom, že že tú spoločnosť radikalizujú najmä politici. Politici a rôzni influenceri, ktorí s cieľom dosiahnuť nejakú mediálnu pozornosť, si vždy kopnú do toho, čo je povedzme pútavé. Tá justícia jednoducho púta pozornosť bez ohľadu na iné, by som povedal, časti spoločnosti a trestní sudcovia o to viac. Čo ma však ale prekvapuje na tom materiáli, ktorý ktorý teraz prejednávame, že že ten materiálny základ všetkých tých vyjadrení demokratov a rôznych iných politikov si myslím,

že dal dlhoročný trestný sudca pán Kliment. To ma to ma mimoriadne prekvapilo, že že jednoducho išiel do takých konšpirácií aj to, čo už tu spomenul pán pán Bezák, teda Martin Bezák, že teda to podanie mali zčasti alebo úplne písať v nejakých advokátskych kanceláriách. Toto je veľmi nebezpečné vyjadrenie, niečo, čo naozaj by som povedal, že likviduje tú justíciu zvnútra. Takže ja sa pýtam, že či teda pán Kliment, pán doktor Kliment, pardon, má nejaké dôkazy. Ak ich má, tak ich samozrejme musí prezentovať alebo mal by ich prezentovať. Ako trestný sudca by sa mal držať najmä dôkazov a uvedomiť si, že pokiaľ on, by som povedal, že pre veľa ľudí justičná autorita, môžem ho spochybňovať, niektorí ho samozrejme uznávajú, toto ja úplne rešpektujem, ale je to dlhoročný trestný sudca. Ak on niečo takéto vysloví, tak už je potom len veľmi máličko, aby sa toho chytili demokrati. Pán Šeliga, ktorý je, myslím, právnik, ale jeho vyjadrenia tomu úplne nezodpovedajú, takže je skôr politik a potom radikalizujú tých našich, by som povedal, občanov a výsledkom je bohužiaľ aj ten list, ktorý si teraz prečítala. Čo my môžeme urobiť a v tomto sa trochu občas nezhodujem s kolegom doktorom Šamkom, že ja jednoducho my musíme to opakovane a stále odsúdiť tieto nenávistné prejavy. To je jediné, čo my môžeme urobiť. A teraz nechcem povedať, že také rozkladné opatrenia, že jednoducho budeme o tom hovoriť a budeme to prezentovať, aby aby tí sudcovia vedeli vedeli, že sa ich zastaneme. Ďakujem. Ďakujem. Faktické poznámky k Adriánovi Kucekovi. Martin Bezák a potom ja. Ďakujem, pani predsedníčka, za slovo. No samozrejme, čo sa týka toho toho bezprávia a toto, áno, to bola hyperbola. Nikto z príčetných nemôže chcieť, aby sme sa tu mláťli palicami po námestiach po hlavách, ale tá hyperbola mala teda naozaj vytrhnúť aj divákov, ktorí sledujú toto naše zasadnutie z takého toho stavu sladkého zabudnutia, že naozaj toto vedie vedie to k presne k takýmto následkom. Ale je potrebné si uvedomiť, že aj v Juhoslávii v 90. rokoch, keď to bola centrálna Európa alebo teda Balkán, dobre, OK, tí ľudia žili medzi sebou ako rodiny, susedia, proste susedia, ktorí jedného večera spolu grilovali na záhrade, sa si na druhý deň podrezávali krky. To si treba uvedomiť, že takto to funguje. Proste tá, že že z jedného pekného dňa po takýchto brutálnych vyjadreniach, spochybňovaní štátnych inštitúcií a vyzývaní k agresii, proste to vieme dopracovať do takéhoto vlastne módu. To bolo účelom toho tej mojej hyperboly. A čo s tým ešte môžeme urobiť? Ja neviem, ale ja si dovoľm apelovať aj na tých dotknutých sudcov alebo sudcov, ktorí sú dotknutí týmito výrokmi, aby si zvážili v prípade tých naozaj excesívnych, že či si to vlastne nebudú riešiť súkromné právne uplatnenie súkromného právneho nároku na ochranu osobnosti, prípadne trestnými oznámeniami, pretože súdna rada môže iba deklarovať nejaké skutočnosti, nemôže nikomu uložiť žiadnu povinnosť a ani žiadať sankcie. Ďakujem. Ďakujem. Moja reakcia a ešte som zabudla o tom, čo si hovoril aj vo vzťahu k tomu stretnutiu Františka Mosnera v budove súdu so sudkyňou. Tak len chcem dať do pozornosti, že pani Benedikovičová z denníka N, aby ste si nemysleli, že vám nepredávam nejaké otázky, ktoré prídu z denníka N, pretože v článku napísala, že poslala otázky pre súdnu radu a do dnešného dňa sa k nim nikto nevyjadril. Takto otázky poslala iba mne. Vyslovene požiadala o moje vyjadrenie k tomu, čo bude súdna rada robiť s tým, že za nejakých, neviem presne, ako bola tá otázka kladená, ale smerovala k tomu, že si dovoľil teda predseda súdu sa stretnúť so sudcom vo večerných hodinách a aký postoj k tomu zaujímate alebo aké niečo niečo. Dostala som tú otázku v deň, ktorý mi poslala link na celý rozhovor sudcu Klimenta. Mala som si ho teda vypočuť a do tretej odpovedať na túto zásadnú otázku. Takže dovolila som si ignorovať túto požiadavku a nereagovala som, pretože

sadla som si a prešla som si asi 12 zákonov od zákona o súdnej rade, začala som ústavou, zákona o sudcoch a nenašla som žiadnu kompetenciu súdnej rady, ako by sme mohli konať za situácie, keď sa predseda rozpráva so sudcom v budove súdu. Peter Šamko. Ďakujem veľmi pekne. Z hľadiska tých príspevkov, čo tam boli zaradené do bodu programu, asi bolo povedané všetko. Ja by som si dovoľil len reagovať na ten príspevok, čo vlastne dala Ajše, ktorý sa týkal ministra vnútra a toho jeho sporu, kde ten príspevok a sme sa už o tom bavili, ale bolo to dávno, keďže nebolo v júli to zasadnutie. O tom nadpise, že teda kto sú sudcovia, ktorí pomohli, je tam tá karikatúra svine v talári, hej? Že to teda vlastne je tam tá sviňa v talári. Prečo to hovorím? Lebo keď teda Marcela čítala veci, tak mne chodia teraz pravidelne každý týždeň, som to aj doniesol ukázať. Milión výstrižkov tu je. Všade je tá sviňa v talári z toho článku. Je to akože a už ten pán, ktorý to píše, asi ja tvrdím, že to je pán, ale môže to byť ktokoľvek, už označuje za svine každého. To znamená, ten už je vyšší level, hej? Každého z každej strany. Svinie v súdnej rady spokojne krohkajú s nažratým bruchom pri plnom Válove. Takže vážne stádo hlúpych sviň v počte 1440 kusov. Teraz už všetci ste iba svine a ešte aj hlúpe. A hlúpa sviňa Kosová z chlieva súdnej rady. Na čím vystrčiť rypák z Válova a u Ježovej vyvrátiť všetky tie klamstvá? Pretože ak to za vás robia politici, prskáte a výkonná zákonodarná moc zasahuje do nezávislosti súdnej moci. Milá hlúpa sviňa Kosová, čo tak upratať pomäteného starého mazáka? Čo tak upratať svine Mosnera a Klimenta? Čo tak upratať sviňu Zálesku? Čo tak upratať sviňu Tódovú? To znamená, tuto už je to vyšší level. Sviňa je každý. Sú tu normálne nalepovačky. Na každej je tvár Marceli. Kosová sviňa. A všade je to samozrejme potom je to tam viaceré svinčik súdna rada a všade je tá sviňa z tej z toho článku. Tá sviňa v talári. Samozrejme kvičiace svine a tak ďalej. No to znamená, je tu vždy to ide a to je x 000. Je tu aj svine sú politici. Svinie sú svine sú mazák. Sviňa je lipšík. Sviňa je každý už je sviňa. Hej. To znamená, že a je tu a ten niekto si dal teda námahu, lebo to pekne má povystrihované. Máš to aj zalamelované, lebo mne chodí aj zalamelované v takom. Neviem. Je to také akože jedno som ani neotvoril. Každý týždeň mi to príde. Príde akože na meno do justičného paláca. No a vždy si poviem, že koľko ľudí si dajú námahy s tým, lebo to sú normálne poskladané slová a tak ďalej. Tie a všade sú teda samozrejme tie tie svine v tom talári. To znamená, že to sa vraciam k tomu článku, že už tak sa vychováva ten denník tých takzvaných slušných ľudí, že hneď tam dá tú sviňu v talári, aby bolo jasné, že teda o čom sa bude písať, o kom sa bude písať a že teda všetko sú zločinci, ktorí teda nejakým spôsobom takto zasahujú. Takže je to teda už pomaly štandard, že si to nájdem v pošte. Takéto všelijaké tie výlepovačky, vystrihovačky a je to podľa mňa tým, že slovenská žurnalistika a v rámci toho aj politici a teraz myslím aj vládnych, opozičných, akýchkoľvek nevedia komentovať rozhodnutia súdov. Proste nevedia. Chcú, aby súdy rozhodovali tak ako podľa ich predstáv a keď sa to nestane, tak potom v podstate samozrejme sa kritizujú tí samotní sudcovia. To potom takto nejakým spôsobom vyzerá. Kebyže novinári sa pozreli, čo je len do zahraničia niekde, často stačí len do Čiech, tam by sa naučili, ako sa komentujú súdne rozhodnutia. Áno, občas tam vyletí niekto, ale proste takéto niečo tam nie je. Takáto bezbrehosť, karikatúry sviň, označovanie takto proste. A to nehovorím o Nemecku alebo niekde inde. Kritizujú sa, tvrdo sa kritizujú aj rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva. Bavili sme sa v minulých bodoch o tom programe, že často nájdete tvrdú kritiku súdneho rozhodnutia a tak ďalej, ale proste kritiku rozhodnutia, nie? Že vám tu chodia obrázky našich tvárí a tak ďalej. Keď pán Macko hovorí, tak moja tvár je bežne viditeľná v novinách. Nemusí ju nejakým spôsobom

ukazovať. Takisto aj Marcela. Môže sa dôjsť pozrieť. Asi osemkrát je tu označená ako sviňa Kosová zo svinčíku súdnej rady plus tou karikatúrou toho prasaťa v talári. Takže toto je teda to, čo sme chceli asi to zas hovorím nejakým spôsobom v úvodzovkách, že z tohto, čo teraz hovorím, absolútne sa vytratilo to, že keď chceme kritizovať súdne rozhodnutia, tak by sme ich mali kritizovať. Nikto tie súdne rozhodnutia proste nekritizuje. Nekrit ako vecne ich nekritizoval ich pán Kliment, nekritizoval ich pán Mazák, nekritizoval ich pán Hanus, pani Tódová, nikto ich nekritizoval. Všetci kritizovali ten spôsob. Bolo rozhodnuté tak, ako sa nám nepáči. A preto sú všetci svine v talári, tak ako urobil denník N tú karikatúru. A teraz vy v tom talári, keď chcete, tak viete, že ak nechcete byť sviňa v talári, tak proste musíte rozhodovať inak. Ale zas podľa toho, čo mne chodí, sú svine v talári všetci. 1440 kusov plus svine krohkajúce v súdnej rade. No takže vlastne si môžete vybrať, že teda čo by ste mali robiť, aby ste sa za tú sviňu sviňou nestali. No a keďže to mi to chodí každý týždeň, tak naozaj ma fascinuje tá vytrvalosť ľudí, ktorí si dajú takú námahu, aby toto všetko vlastne spísali, napísali, polepili. To znamená, tá justícia evidentne rezonuje, rezonuje medzi ľuďmi a aj takto. Ďakujem. Ďakujem. Faktickú poznámku som si dala k tebe. Ono to som sa čudovala, že prečo mi to asi nedávno prestalo chodiť. Tak ten pán začal posilať tebe tie kartičky, lebo mne to chodilo každý týždeň v takej obaločke a tam je to nasekané, nastrihané. No takže možnože čakajte niekto, keď sa preorientuje, že prestane posilať Peťovi a bude posilať vám. Ja som len chcela zareagovať to, že že čo si povedal ty, že a myslím, že aj Ajše, že sme v talári, sme zvyknutí na všeličo, nám písali účastníci konania a v tom trestnom talári naozaj aj doživotie, však Peťom som bola aj spolu v senáte, aj doživotie dáte a naozaj, keď nespokojní väčšinou príbuzní ste zvyknutí, ale paradoxne po 30 rokoch v talári na druhý deň po zvolení za predsedníčku súdnej rady som dostala ochranku. Nie za tých 30 rokov, keď som posilala ľudí do basy, keď som sa posadila na túto stoličku. A ja by som rada k tomu, ako novinári majú pocit toho mesiášstva, že oni vlastne riadia Slovenskú republiku, lebo to som chcela presne povedať v Čechách, to zďaleka takto nevyzerá tá úroveň TZV žurnalistiky. Tak ja si len dovoľm pripomenúť, že ako sme čítali alebo ako som dala do pozornosti k správe o právnom štáte 2026, že od roku 22 do roku 26, to je za štyri roky, sa zdvihla dôvera v justíciu z 25 % na 35 %, čo nie je náhoda u občanov. Ja som o tom poslala aj Peťovi Šamkovi článok na právnych listoch z takého širšieho kontextu. Reagovala som aj na konkrétny útok jednej novinárky, ale dovoľm si povedať, že teda dôvera v justíciu stúpila za štyri roky z 25 na 35. Nie je to fantastické, ale to je o 30 % oproti tomu, čo to stúplo. A teraz si dovoľm povedať, celková dôvera spravodajstva na Slovensku klesla podľa Digital News Report 2026 na historické minimum 19 %, teda približne na polovicu celosvetového priemeru, čo je 37 %. Nižšie skončili už len Grécko a Maďarsko. Ja som ten článok nazvala "Justíci, sudcovia, novinári 3519". Myslím si, že viac netreba. Pardon. Martin Bezak, faktická poznámka k Peťovi Šamkovi a potom Martin Žovinec do rozpravy. Ďakujem za slovo. No k Peťovi Šamkovi len toľko, že môžeš byť rád, že ti chodia listy, lebo to je v podstate obdoba toho, prečo starovekí Gréci zavádzali olympijské hry, že aby sa aby sa nevraždili tie znepríateľné mestské štáty medzi sebou, tak si urobili hry, kde sa iba hrali na to, že vedú nejaké vojny. Tak pokiaľ je to iba lepenie hláv sudcov na prasačie telá, tak a venujú tí občania tomuto energii, je to fajn a je to lepšie, než keby venovali energiu tomu, ako zostaviť nejakú zbraň, ktorou toho sudcu zastreliť. Tomu toľko a dovoľm si v rámci tejto faktickej zareagovať aj na pani predsedníčku. Ono tá dôvera podľa mňa v Čechách je omnoho vyššia práve z toho

dôvodu, že ja už som to viackrát zmienil, a v Českej republike omnoho viacej je vyvodzovaná zodpovednosť za nepravdivé výroky zasahujúce do teda občianskej alebo profesionálnej cti alebo dôstojnosti, než na Slovensku dokonca aj trestnoprávne. Tam sú úplne bežné rozhodnutia trestných súdov aprobované aj Ústavným súdom, kedy novinár proste klamal a to aj o zástupcoch justičného stavu, napríklad o štátnom zástupcovi, že mal byť korumpovaný alebo korumpovať a ten novinár to nevedel vysvetliť. Nebol to novinár bulvárneho médiá, bol to novinár normálne štandardného týždenníka. Bol uznaným trestným činom, už je to pobulvá, to, čo je u nás ohováranie a ústavný súd to aproboval. Čiže je to dôsledkom iba toho, že tam proste ten systém právnej zodpovednosti funguje. U nás nefunguje. U nás sa každý bojí vyvodzovať tú zodpovednosť voči novinárovi, lebo vedia tí sudcovia, že nechcem hovoriť, že sudcovia za to môžu, ale proste je to tak, ja to tak vnímam, že jednoducho jednoducho tí novinári vedia, že si môžu robiť, čo chcú a nebudú za to niest' žiadnu zodpovednosť. To je celé. Ďakujem. Ďakujem. Martin Žovinec. Ďakujem za slovo. Ja chcem len takú krátku úvahu povedať s kolegami zo súdnej rady, ktorí sú aj so sudcami volení, aj iným spôsobom účastní alebo nominovaní do súdnej rady. Sme sa viackrát len tak neformálne hovorili, že či to má zmysel stále sa zaoberať týmito útokmi, stále vlastne opakovať to isté. A rozmýšľal som nad tým veľa aj ja a mám stále ten názor, že hoci nás teda mňa osobne to nijako extra nebaví sa stále k tomu vraciať, berie to veľa času. Možno niekedy sa mi to zdá zbytočné opakovať stále tie isté argumenty, ale keď prestaneme a to je podľa mňa to, čo by sme mohli robiť, trpezlivo vysvetľovať, v čom to už nie je kritika, v čom je to útok, prečo je to útok, ako to je nebezpečné, tak potom môže nastať situácia, že sa to bude považovať za normálne tieto prekračovania tých limitov. Nemyslím si, že má zmysel viesť vojnu s hlupákmi, ktorí chcú byť hlupáci, s ľuďmi, ktorí sú vulgárni, ktorí sa nevedia podpísať, ktorí si vymýšľajú buď nejaké elektronické anonymné niky alebo proste označenia, lebo nikto nechce napísať svoje meno a priezvisko. Každý si napíše, že je kaderníčka tej korytnačky Klotildy alebo niečo takého. Respektíve s politikmi, ktorí hrajú iba na populistickú vlnu, nemá zmysel s nimi bojovať z našej pozície, pretože takí ľudia tu boli a budú tu vždycky. Ale podľa môjho názoru má zmysel vysvetľovať, v čom ľudia, ktorí majú, ktorí majú verejný dosah alebo ktorých verejný dosah je oveľa väčší, prekračujú tie medze, ktoré prekračovať nemajú a za ktorými sa to, čo robia, stáva nebezpečné, nie nesprávne, nie hlúpe, ale nebezpečné. Tak toto podľa mňa stojí za tú trpezlivosť sa k tomu neustále vracieť a neustále na to poukazovať, pretože tá hrozba toho, čo potom nastane, keď sa v tej širšej verejnosti vznikne pocit, že tieto za hranicou vyjadrenia sú v poriadku, tak to nebezpečenstvo je podľa mňa veľké. Ďakujem. Ďakujem. Ajš Pružinec. Už len veľmi krátko. Súhlasím. Každý z nás vlastne nevidí zmysel v tom, čo tu robíme pokaždé na každom zasadnutí, keď reagujeme na tie verbálne útoky na nás. Ale ako si povedal, proste my to nemôžeme odignorovať. Nemôžeme mať pocit, že tým, že na to reagujeme, im robíme ešte väčšie PR. Lebo toto, čo sa ako sa to teraz vystupňovalo v súvislosti s tým rozsudkom vo vzťahu k Dušanovi Kováčikovi, tak to už prekračuje absolútne všetko. Ja osobne to považujem za z ich strany takú dobrú psychologickú operáciu, ktorej cieľom je zamerať sa na obyvateľstvo, aby znenávidelo sudcov a justíciu. A toto je veľmi nebezpečné. Reagovali sme na politikov, reagujeme. Problém ja vidím aj v tom, že to začne sudca. Sudca začne sudca Najvyššieho súdu začne tento kolotoč, roztočil túto špirálu, na ktorú sa pochopiteľne oni chytíli. Veľmi dobre zorganizované. A to je z môjho pohľadu veľmi nebezpečné, že takéto

takéto niečo si dovoľí doktor Kliment, ktoré podporí ďalšia akože autorita slovenskej slovenskej právnickej obce, pán Mazák, ktorý nadviaže na špekulácie, ktoré vyslovil Kliment vo svojom rozhovore, nadviaže, tiež kladie otázky v tom rozhovore a pýta sa, či František Molner im dovoľí prísť niekomu dovoľí prísť nahliadať do spisu, aby zistili, či sa vylučovali, ako sa vylučovali. Toto povie. Ja to chápem, lebo pán Mazák nie je v justícii 36,5 roka. Čiže asi zabudol, že kto môže nahliadať do spisu a ktorý procesný predpis to upravuje, kto môže nahliadať do konkrétneho spisu. Verejnosť to určite nie je. Čiže na to nadviaže pán Mazák a potom už sa pripájajú politici. Čiže čo ten laický občan, ktorý nemá ani páru o tom, ako sa tvorí rozsudok, čomu má on to je jednoduché uveriť. Ten pán Hanus sa vyjadří, že oslobodzujúci rozsudok disciplinárneho senátu vo vzťahu k súčasnému predsedovi Najvyššieho súdu je škandalózný. To čo podsunul verejnosti. Čiže oni tiež zaútočili na senát Najvyššieho správneho súdu, ktorý oslobodil v tej disciplinárke, ktorá začala a to si to musím povedať verejne na základe podnetu opäť doktora Klimenta, ktorý zbieral zbieral zrejme zo súdneho registra úkony alebo časovú chronológiu, ako konal v konkrétnych veciach. A pokiaľ viem, však je to verejne známe, v siedmich veciach upozornil vtedajšiu ministerku Kolíkovú, že sa František Molner dopustil prietahu. To, kde sme sa my ale dostali nielen vo vzťahu k politikom, ale k sudcom, ktorí takýmto spôsobom kádrujú a kontrolujú svojho kolegu a nadávajú naňho. Samozrejme, doktor Kliment nie je jediný, ktorý toto robí vo vzťahu k iným sudcom. Čo chce čo chcú vyvolať títo ľudia? Nenávisť. Nenávisť aj medzi nami. Rozbiť celú justíciu sa pýtam. Čiže aj z nášho vnútra to ide. A to je pre mňa osobne hrozná a na to sa nabaľujú títo ostatní. Ja sa potom vôbec nečudujem. Sudkyňa vyhlási o sudcoch, že sú to svine, ktoré špinia roky taláre a potom tuná doktor Šamko toto, čo teraz ukazoval. Veď odkiaľ je tá sviňa? Od doktorky Zále magisterky Zálezkej spred šiestich rokov. Čo sa čudujeme, že a toto zoberie ten človek, lebo jemu sa to páči. Je nespokojný. Sudcovia sú určite nejaká kasta, elita. A keď to ešte povie aj osoba z ich radov, no tak asi to je pravda. A už tuná predsedníčka dostáva listy o o svini a doktor Šamko rovnako na nás všetkých. Čo sa čudujeme a tuná ako aj zvnútra by sme si mali čo to povedať. Ale potom sa ale profesor Mazák vyjadří o kolegyni Zálezkej, že je to významná sudkyňa, ktorá čelí už tretej disciplinárke za prietahy a o pánovi Klimentovi sa vyjadril v tom rozhovore v tom kan na tom kanáli, že je to jeden z najvýznamnejších trestných sudcov a keď to povie jeden z najvýznamnejších trestných sudcov, ktorý pôsobí na Najvyššom súde od roku 1999 a keď to povie tej verejnosti Mazák, tak je jasné, že to zoberú. Najvýznamnejší sudca sa vyjadří o senáte dovolacom päťčlennom, ktorý rozhodne 5:0, ako sa vyjadří. Čo potom chceme my od tej od tej spoločnosti, od tej verejnosti? Presne. Nenápadným spôsobom podnecujú tých ľudí, aby naozaj sa niekto mu prepol v tej hlave, tak ako Cintulovi zobral zbraň a niekoho z nás odstrelil. Ďakujem. Do rozpravy sa nikto neprihlásil. Ukončujem rozpravu. Nepredkladám oficiálne uznesenie. Ako vždy poviem vám nejaký nástrel, čo som zatiaľ si spoznámkovala. Ak by ste s tým súhlasili, môžeme rovno hlasovať. Ak nie, dáme prestávku a doladíme. Dobré? Súdna rada Slovenskej republiky po a neustále pripomína, že plne rešpektuje právo na kritiku súdnych rozhodnutí aj jednotlivých sudcov. Takáto kritika je prirodzenou súčasťou verejnej diskusie v demokratickej spoločnosti. Musí však byť vecná, odborná a vedená s rešpektom k princípu nezávislosti súdnej moci a kultúrnosti verejného diskurzu. Po b zásadne odmieta obviňovanie sudcov z politickej motivácie či z účelovosti rozhodovania. Po c dôrazne odsudzuje dehonestovanie osôb sudcov a podnecovanie

k nenávisti, dehumanizácii a negatívnym emóciám voči osobám sudcov. Môže byť, že môžeme rovno hlasovať? Čo? No ale obviňovať môže len orgán činný v trestnom konaní s dôkazmi a nie verejnosť. Ale z politickej motivácie to nie je trestný čin a účel účelového rozhodovania, vieš. Chcete tam tie dôkazy? Lebo aké dôkazy? Vieš, no myslieť si to môžeš, ale odmieta obviňovanie. Tak dáme verejné obviňovanie sudcov z politickej motivácie či z účelového rozhodovania. Bezdôvodné. Neodôvodnené. Dobré. Tak prečítam to ešte raz. Predkladám návrh uznesenia. Súdna rada Slovenskej republiky neustále pripomína, že plne rešpektuje právo na kritiku súdnych rozhodnutí aj jednotlivých sudcov. Takáto kritika je prirodzenou súčasťou verejnej diskusie v demokratickej spoločnosti. Musí však byť vecná, odborná a vedená s rešpektom k princípom nezávislosti súdnej moci a kultúrnosti verejného diskurzu. Po b zásadne odmieta neodôvodnené obviňovanie sudcov z politickej motivácie či z účelového rozhodovania. Po c dôrazne odsudzuje dehonestovanie osôb a podnecovanie k nenávisti, dehumanizácii a negatívnym emóciám voči osobám sudcov. Hlasujme prosím teraz. Ďakujem. Hlasovalo všetkých 16 prítomných členov súdnej rady. Za hlasovalo 16, proti nebol nikto, nezdržal sa nikto. Uznesenie bolo prijaté. Zverejním to uznesenie v tlačových časti tlačové správy. Dobré. Nech nech toto je naozaj najtvrdšie zatiaľ, čo sme mali, takže to zverejním aj tam. Ukončujem ôsme zasadnutie Súdnej rady Slovenskej republiky.